

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/247/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112243880
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5112243880.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu, sudcov - JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Ing. F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, XXX XX F., R., Česká republika, v zastúpení právne - Advokátska kancelária poruban advokáti s.r.o., so sídlom Jilemnického 2/532, 911 01 Trenčín, IČO: 50 818 473, proti žalovanému - Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, o zaplatenie 51.147 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/49/2013-254 zo dňa 22. februára 2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

P r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny vo výške 51.147 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 30.6.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby, v ktorom žalobca uviedol, že 9.11.2010 žalovaný a Tanečný klub Čajka, s.r.o., IČO: 45 586 705 uzatvorili zmluvu o nájme nebytových priestorov č. 420, jej predmetom bol prenájom budovy kultúrneho domu č. X postavený na pozemku parc. č. KN-C 342/1 v k.ú. W. (s výnimkou jednej miestnosti v ktorej sa nachádza poštová prevádzka) vlastníka - žalovaného. Po ukončení nájomnej zmluvy dňa 29.6.2012 Tanečný klub Čajka, s.r.o. a žalovaný dohodli spôsob určenia hodnoty skutočne zrealizovaných stavebných prác nájomcom, vrátane materiálov na rekonštrukciu a vyčíslenia zhodnotenia stavby - predmetu nájomnej zmluvy. Znalkyňa Ing. Viola Štaudingerová v znaleckom posudku (o ktorý listinný dôkaz žalobca oprel svoju žalobu), hodnotu skutočne zrealizovaných stavebných prác na rekonštrukciu a zhodnotenia predmetu zmluvy vyčíslila vo výške 51.147 eur, túto sumu napriek výzve Tanečného klubu Čajka, s.r.o. žalovaný odmietol uhradiť tvrdiac, že podľa vypracovaného ďalšieho znaleckého posudku znalca Ing. Pavla Rašku hodnota rekonštrukcie nehnuteľnosti bola realizovaná len v sume 12.400 eur. Žalobca tvrdí, že pohľadávku Tanečného klubu Čajka, s.r.o. voči žalovanému nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky a túto voči žalovanému vymáha v aktuálnom spore.

3. Žalovaný s úhradou sumy 51.147 eur žalobcovi nesúhlasil, pohľadávku v takej výške neuznal. Bránil sa tým, že mal snahu ústretovo a mimosúdne spor vyriešiť, dal vyhotoviť Znalecký posudok č. 58/2012 znalcom Ing. Pavlom Raškom, ktorý reálne zhodnotenie veci stanovil sumou 12.400 eur, a túto sumu

bol aj ochotný s pohľadávkami voči nájomcovi (právnemu predchodcovi žalobcu) započítať. Žalovaný poukazoval v rámci svojej obrany aj na tú skutočnosť, že potom ako mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu, on v súlade s § 529 Občianskeho zákonníka oznámil žalobcovi svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky voči postupcovi titulom dlžného nájomného a poskytnutých dodaných služieb spojených s nájmom. Navyše, svoju pohľadávku voči nájomcovi z titulu nezaplateného nájomného a poskytnutých služieb spojených s nájmom spolu vo výške 26.275,60 eur uplatnil aj na Okresnom súde Žilina v konaní sp. zn. 2C/37/2013.

4. Okresný súd pri právnom posúdení žalobou uplatneného nároku vychádzal z ustanovení § 667, § 451, § 529 ods. 2, § 581 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že žaloba nie je dôvodná.

5. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Tanečný klub Čajka, s.r.o. a žalovaný uzavreli dňa 9.11.2010 Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. 420 na dobu neurčitú. Žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu prenajal budovu kultúrneho domu č. súp. X na parc. č. KN-C 342/1 v k. ú. W. na LV č. XXX s výnimkou jednej miestnosti, v ktorej sa nachádza poštová prevádzka, od 1.12.2010 s nájomným vo výške 400 eur mesačne. Podľa čl. 5 bod 2 nájomnej zmluvy, nájomca je povinný vykonávať na vlastné náklady obvyklú údržbu prenajatých priestorov. Nájomca má právo upraviť si prenajaté nebytové priestory podľa svojich potrieb s tým, že nedôjde k zmene charakteru predmetu nájmu. Stavebné úpravy podliehajúce stavebnému konaniu musia byť odsúhlasené s vlastníkom nehnuteľnosti pred ich začatím.

6. K prevzatiu objektu (prenajatej nehnuteľnosti) žalovaným od právneho predchodcu žalobcu došlo dňa 29.6.2012, boli odovzdané a prebraté priestory Kultúrneho domu v W. spolu aj s technickým zhodnotením budovy realizovaným nájomcom.

7. Na podporu svojej žaloby žalobca pripojil listinný dôkaz - znalecký posudok č. 2/2011 vypracovaný znalkyňou Ing. Violou Štaudingerovou dňa 1.8.2011 vo veci určenia hodnoty skutočne realizovaných stavebných prác, vrátane materiálov na rekonštrukciu a vyčíslenie zhodnotenia stavby objektu Kultúrny dom W., keď v ňom sa konštatuje, že nájomca postupne prevádzal rekonštrukčné stavebné práce v čase od 1.12.2010 do 30.3.2011 a hodnotu stavebného diela v uvedenom znaleckom posudku znalkyňa stanovila na sumu 51.147 eur vrátane DPH, ocenenie stavebných prác a materiálov bolo vypracované v cenovej úrovni roku 2011. Na druhej strane žalovaný sa bránil výsledkom znaleckého posudku č. 58/2012, ktorý vypracoval Ing. Pavol Raška dňa 3.5.2012 vo veci zistenia rozdielu technickej hodnoty nebytovej budovy - objektu Kultúrneho domu súp. č. X, postavenej na parc. č. KN-C 342/1 v k. ú. W. v súvislosti s realizovanými stavebnými úpravami nájomcom Tanečný klub Čajka, s.r.o. po roku 2010, v ňom bol stanovený rozdiel technického stavu objektu pred uzatvorením zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 9.11.2010 a technického stavu po vykonaných stavebných úpravách nájomníkom v roku 2011 v oboch prípadoch k roku 2012. Rozdiel technickej hodnoty objektu s vybavením k roku 2010 a k roku 2012 znalec stanovil na sumu 12 400 eur.

8. Tanečný klub Čajka, s.r.o. postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.9.2012 pohľadávku voči žalovanému v sume 51.147 eur na žalobcu, po oznámení postúpenia uvedenej pohľadávky žalovaný oznámil nadobúdateľovi, že pohľadávku vo výške 51.147 eur neuznáva a zároveň oznámil žalobcovi v zmysle § 529 Občianskeho zákonníka ako postupníkovi, že voči postupcovi má na započítanie spôsobilé pohľadávky v celkovej výške 19.875,60 eur (ako súčet dielčích súm fakturovaných v konkrétne vymedzenom období, na základe konkrétne označených faktúr), oznámenie žalobcovi doručil dňa 31.10.2012.

9. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 2C/37/2013-164 zo dňa 6.3.2014, právoplatným dňa 16.5.2014 a vykonateľným dňa 20.5.2014 právnemu predchodcovi žalobcu (Tanečný klub Čajka, s.r.o.) uložil súd povinnosť uhradiť žalovanému (Mesto Žilina) istinu vo výške 26.275,60 eur s príslušenstvom. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/416/2014 zo dňa 30.9.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 29.10.2014, bolo odvolacie konanie zastavené z dôvodu zániku právneho predchodcu žalobcu (Tanečný klub Čajka, s.r.o.) bez právneho nástupcu.

10. Dokazovanie nesporne preukázalo uzatvorenie zmluvy o nájme nebytových priestorov, teda kultúrneho domu súp. č. X v kat. území W. medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 9.11.2010. Bolo nesporné, že nájom kultúrneho domu skončil z dôvodu výpovede z nájomnej zmluvy

danej žalovaným právnomu predchodcovi žalobcu listom zo dňa 20.3.2012 a k odovzdaniu a prevzatiu predmetu nájmu došlo dňa 29.6.2012. Vykonanie rekonštrukčných stavebných prác, stavebných úprav zo strany právneho predchodcu žalobcu na predmete nájmu na prelome rokov 2010/2011 vyhodnotil súd tiež za preukázané a za sporné medzi stranami sporu považoval, či žalovaný dal právnomu predchodcovi žalobcu súhlas so zmenou prenajatej veci a či sa zaviazal na úhradu nákladov s tým spojených. Spor vyvstal aj o výške náhrady nákladov, resp. cena stavebných prác a úprav vykonaných právnom predchodcom žalobcu na predmete nájmu.

11. Vychádzajúc z čl. V ods. 2 nájomnej zmluvy, podľa názoru súdu možno vyvodiť súhlas žalovaného na prípadnú zmenu prenajatej veci, teda právo nájomcu si upraviť prenajaté priestory podľa svojich potrieb za predpokladu, že nedôjde k zmene stavebného charakteru prenajatého priestoru. Z predmetného článku je zrejmé, že iba stavebné úpravy podliehajúce stavebnému konaniu museli byť odsúhlasené žalovaným pred ich začatím. Zo znaleckého posudku Ing. Violy Štaudingerovej, aj zo znaleckého posudku Ing. Pavla Raška č. 58/2012, vyplynulo jednoznačne, že právny predchodca žalobcu nevykonal zmenu, resp. žiadne úpravy prenajatej veci podliehajúce stavebnému konaniu, ale vykonal len jednoduché rekonštrukčné stavebné práce a stavebné úpravy netýkajúce sa dispozičných zmien a nemeniace charakter prenajatého priestoru. Išlo o bežnú údržbu objektu spočívajúcu najmä v obnove niektorých prvkov krátkodobej životnosti a charakteru prác pridruženej stavebnej výroby (práce maliarske a natieračské, opravy a výmeny častí podláh obkladov stien, vrátane sadrokartonových, výmeny niektorých technických zariadení zdravotníckej, práce tesárske a podobne). Vzhľadom na výsledok vykonaného dokazovania, ako aj obsah čl. V ods. 4, ods. 2 zmluvy súd dospel k záveru, že žalobca od žalovaného môže požadovať po skončení nájmu len protihodnotu toho, o čo sa zvýšila hodnota veci, s ktorým právnom záverom okresného súdu sa stotožnili aj strany sporu, keď za relevantný v danej veci považovali znalecký posudok na zistenie rozdielu technickej hodnoty predmetnej prenajatej nehnuteľnosti. Vzhľadom na tento záver okresný súd za relevantný vyhodnotil znalecký posudok znalca Ing. Pavla Raška č. 58/2012, v ktorom znalec stanovil rozdiel technickej hodnoty nebytovej budovy - objektu Kultúrneho domu súp. č. X, postavenej na parc. č. KN-C 342/1 v k. ú. W. v súvislosti s realizovanými stavebnými úpravami právnom predchodcom žalobcu po roku 2010 na sumu 12.400 eur a uzavrel, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému bola dôvodná práve v tejto výške.

12. Okresný súd neakceptoval procesný návrh právneho zástupcu žalobcu na vykonanie dokazovania vypracovaním nového znaleckého posudku vo veci zistenia rozdielu technickej hodnoty nehnuteľnosti v súvislosti s realizovanými stavebnými úpravami právnom predchodcom, pretože nový znalecký posudok nepovažoval na zistenie skutkového stavu za potrebný. Rozdiel technickej hodnoty predmetu nájmu je podľa názoru súdu dostatočne preukázaný obsahom znaleckého posudku znalca Ing. Pavla Raška č. 58/2012 ktorého správnosť záverov žalobca žiadnym relevantným spôsobom v konaní nespochybnil, neuviedol žiadne relevantné dôvody na základe ktorých by správnosť tohto znaleckého posudku poprel, prečo by mal byť tento znalecký posudok nepoužiteľný v danej veci, teda žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť záverov tohto znaleckého posudku, uviedol jedine, že je jeho právom v rámci procesnej obrany predložiť nový znalecký posudok. Súd prisvedčil, že žalobca má právo navrhovať dôkazy, právo dôkazy predložiť, ale v zmysle § 185 ods.1 CSP súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná pritom nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Aby súd mohol posúdiť potrebnosť a účelovosť navrhovaného dôkazu vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu veci je žiaduce uviesť v návrhu na vykonanie dokazovania aj tvrdenia o dôvodnosti, či skutočnosti, ktoré navrhovaným dôkazom chce strana sporu preukázať. Takáto povinnosť nebola zo strany žalobcu - navrhujúceho vykonanie dokazovania novým znaleckým posudkom splnená, navyše, vykonanie tohto dôkazu s totožným zadaním veci aké obsahuje už vypracovaný znalecký posudok č. 58/2012 je nadbytočný a nehospodárny v bezprostrednej spojitosti s konaním žalobcu, ktorý na vytýčený termín pojednávania na ktorý bol predvolaný riadne a včas sa nedostavil z dôvodu údajného nestihnutia zabezpečenia vypracovania nového znaleckého posudku, čo sa javilo súdu ako konanie žalobcu prinajmenšom účelové, aj z pohľadu, či bude súdom v rámci postupu podľa § 185 ods. 1 CSP návrh dôkazu akceptovaný, pripustený a nakoniec vykonaný. Okresný súd dodal, že aj v prípade relevantného spochybnenia záverov znaleckého posudku č. 58/2012 (také relevantné spochybnenie v danej veci splnené nebolo zo strany žalobcu) by do úvahy pri aplikácii zásady hospodárnosti a rýchlosti konania mohol prichádzať len výsluch znalca k označenému znaleckému posudku a nie automaticky nariadenie nového znaleckého dokazovania. V rámci kontradiktórnosti sporu strana sama zodpovedá za svoje ne/konanie a z toho plynúce procesné následky.

13. V ďalšej časti rozhodovania okresný súd posudzoval opodstatnenosť žalovaným vznesenej námietky započítania sumy 19.875,60 eur voči pohľadávke žalobcu vo výške 12.400 eur, vychádzajúc z ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka ju vyhodnotil za oprávnenú. Súd vychádzal z toho, že pohľadávka žalovaného bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Žilina vydaným v konaní pod sp. zn. 2C/37/2013. Pohľadávka vo výške 19.875,60 eur bola preukázaná listinnými dôkazmi obsahnutými v spisovom materiáli, keď žalovaný postupne vyfaktoval právnenému predchodcovi žalobcu náklady vo výške 19.875,60 eur, ktorú skutočnosť (čo do základu a výšky) žalobca v súdnej veci nerozporoval. Pohľadávka žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu existovala z titulu rovnakého právneho vzťahu, zmluvy o nájme č. 420/právne/2010 a z dôvodu neuhradenia nájomného a nákladov spotrebovaných služieb spojených s nájmom. Rozsudok Okresného súdu Žilina nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2014 a vykonateľnosť dňa 20.5.2014 napriek tomu, že Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v odvolacom konaní sp. zn. 6Co/416/2014 odvolacie konanie z dôvodu zániku právneho predchodcu žalobcu bez právneho nástupcu zastavil, predmetný rozsudok okresného súdu nezrušil. V súdnej veci samotná existencia pohľadávky vo výške 19.870,60 eur je preukázaná, je preukázaná aj jej splatnosť (splatnosť jednotlivých faktúr pohľadávku tvoriacich). Pohľadávka žalovaného bola spôsobilá na započítanie podľa § 581 OZ, išlo o vzájomnú peňažnú pohľadávku voči pohľadávke právneho predchodcu žalobcu, tie sa vzájomne kryli a žalovaný na pojednávaní dňa 11.12.2017 urobil voči žalobcovi úkon smerujúci k započítaniu. Jednalo sa o pohľadávku voči pohľadávke právneho predchodcu žalobcu rovnakého druhu, pohľadávku platnú a splatnú, nevylúčenú zo započítania.

14. Žalovaný mal pohľadávku voči právnenému predchodcovi žalobcu už v dobe, keď sa postúpenie pohľadávky stalo voči nemu účinným (keď mu bolo postúpenie pohľadávky oznámené dňa 9.10.2012, nakoľko pohľadávka žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu bola splatná v čase od 3.3.2011 do 9.8.2012). Žalobca žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky listom zo dňa 9.10.2012, žiadal pohľadávku zaplatiť do 30.10.2012 a žalovaný bez zbytočného odkladu listom zo dňa 16.10.2012 potom, čo mu bolo oznámené a preukázané postúpenie pohľadávky listom zo dňa 9.10.2012 oznámil žalobcovi (v súlade s § 529 ods.2 Občianskeho zákonníka) že má vzájomnú pohľadávku voči jeho právnenému predchodcovi vo výške 19.875,60 eur, ktorá skutočnosť medzi stranami sporná nebola. Zákon možnosť započítania neobmedzuje len na dobu do začatia konania o zaplatenie pohľadávky, ale dlžníkovi, t.j. v súdnom prípade žalovanému umožňuje využiť možnosť započítania jeho existujúcej pohľadávky kedykoľvek počas súdneho konania, ktoré voči nemu vedie veriteľ, t.j. v tomto prípade žalobca. Žalovaný vzhľadom na časové súvislosti vzniesol podľa názoru súdu kompenzačnú námietku po okamihu stretu vzájomných pohľadávok, účinky započítacieho prejavu nastali, vzájomné pohľadávky žalobcu a žalovaného sa stretli. S námietkou žalobcu, že žalovaný nemohol voči nemu dňa 11.12.2017 účinne započítať pohľadávku vo výške 19.875,60 eur okresný súd nesúhlasil, v tejto súvislosti zdôraznil právny význam a zmysel ustanovenia § 529 ods. 2 OZ sledujúce zabezpečenie toho, aby postúpenie pohľadávky na tretiu osobu nezhoršilo postavenie dlžníka. Žalobca ako postupník bol aj s prihliadnutím na dodržanie princípu právnej istoty povinný strieť započítavací prejav žalovaného urobený ešte voči pohľadávke právneho predchodcu žalobcu ako postupcu, pretože žalovaný bol oprávnený proti žalobcovi namietat' na započítanie aj svoje vzájomné pohľadávky voči právnenému predchodcovi žalobcu, keď existovali v čase postúpenia.

15. Nárok žalobcu na zaplatenie zhodnotenia nebytových priestorov v sume 12.400 eur zanikol účinnosťou započítacej námietky žalovaného voči žalobcovi týkajúcej sa pohľadávky vo výške 19.870,60 eur.

16. Súd vylúčil, že by sa malo jednať v prípade žalovanej sumy o bezdôvodné obohatenie, následne vylúčil aplikáciu ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobou uplatnený nárok nevyhodnocoval ani podľa § 669 Občianskeho zákonníka pre absenciu skutkových tvrdení (nebolo tvrdené, že na takúto opravu bol povinný prenajímateľ, ani nebol tvrdený s tým spojený súhlas prenajímateľa, ani výzva žalobcu, že takúto opravu je potrebné obstarat').

17. V závere odôvodnenia rozhodnutia okresný súd sa vyjadruje (v bode 42) k svojmu procesnému postupu v súvislosti s ne/odročením pojednávania. Uviedol, že právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 1.2.2018 požiadal o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 8.2.2018 z dôvodu, že nie je schopný predložiť súkromný znalecký posudok ako už skôr navrhnutý dôkaz, pretože sa mu nepodarilo zabezpečiť vyhotovenie znaleckého posudku znalcom z okolia N., títo totiž neprijali jeho objednávku v predmetnej veci, musel tak oslovit' iných znalcov zo širokého okolia a bez uvedeného znaleckého

posudku by uskutočnenie pojednávania nebolo účelné, efektívne a ani hospodárne. Tento dôvod odročenia pojednávania okresný súd nepovažoval za dôležitý, čo oznámil aj právnenému zástupcovi žalobcu podaním zo dňa 5.2.2018. Pre technickú chybu podanie súdu nebolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené do elektronickej schránky, preto opakovane podaním zo dňa 12.2.2018 okresný súd oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že termín pojednávania odročený nebude, nakoľko dôvod nevyhotovenia znaleckého posudku nebol hodnotený ako dôvod dôležitý. Avšak v dôsledku, že nebolo dotknutej strane doručené bezodkladne oznámenie súdu zo dňa 5.2.2018 o neodročení pojednávania, súd termín pojednávania odročil na deň 22.2.2018 na ktorý právneho zástupcu žalobcu predvolal riadne a včas. Právny zástupca žalobcu opätovne žiadal o zmenu termínu pojednávania vytýčeného na 22.2.2018 z dôvodu, že znalecký posudok nebol vyhotovený, ako aj, že vo vytýčený deň pojednávania sa zdržiava pravidelne mimo kancelárie. Okresný súd podaním zo dňa 19.2.2018 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že termín pojednávania sa uskutoční a ním uvádzané dôvody nie sú dôvodmi dôležitými na odročenie pojednávania. Meritórne pojednávanie nakoniec súd 22.2.2018 uskutočnil a bez účasti žalobcu vo veci aj rozhodol.

18. Pri priznaní nároku žalovanému na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi súd aplikoval § 255 ods. 1 CSP, riadil sa princípom úspechu/ neúspechu strán v spore. Dodal, že o výške náhrady trov rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáha sa zrušenia rozsudku a žiada vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V prvej časti odvolania vytyka nesprávne právne posúdenie existencie započítanej pohľadávky. Okresný súd skonštatoval (odkaz odvolateľa na bod 39 rozsudku), že žalovaný kompenzačnou námietkou na pojednávaní dňa 11.12.2017 účinne započítal svoju pohľadávku vo výške 19.875,60 eur, ktorú mal voči postupcovi Tanečný klub Čajka, s.r.o.. Odvoláva sa pritom na text § 529 ods. 2 OZ, podľa ktorého „dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), aby ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi“. Okresný súd podľa názoru odvolateľa opomenul primárny predpoklad započítania, ktorým je samotná existencia pohľadávky čo je zrejme aj zo znenia § 580 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že musí ísť o spôsobilú (právne perfektnú) pohľadávku. Žalovaný síce oznámil 16.10.2012 svoju pohľadávku v súlade s vyššie citovaným ustanovením, ale započítanie 11.12.2017 realizoval v čase, keď dlžník už neexistoval a preto už ani nemal svoju pohľadávku. Pohľadávka žalovaného voči dlžníkovi Tanečný klub Čajka, s.r.o. zanikla výmazom tejto právnickej osoby z obchodného registra 31.7.2014 po jej zrušení likvidáciou 3.6.2013, od momentu výmazu spoločnosti z príslušného registra už nie je nikto, kto by mohol uspokojiť pohľadávky žalovaného, ktoré mal voči dlžníkovi Tanečný klub Čajka, s.r.o. Odvolateľ tvrdí, že § 529 Občianskeho zákonníka nemá akcesorické účinky ako zabezpečovacie inštitúty, napr. záložné právo, ručenie, ktoré predlžujú životnosť pohľadávky bez ohľadu na existenciu primárneho dlžníka. K aktivovaniu predmetného ustanovenia on ani neprevzal dlh (§ 531 OZ) spoločnosti Tanečný klub Čajka, s.r.o., ani sa nestal solidárnym dlžníkom či náhradným zdrojom uspokojenia. Žalovaný aj po zmene veriteľa naďalej mohol a aj uplatnil proti pohľadávke jeho/ odvolateľa všetky námietky, ktoré mu patrili. Započítací prejav vôle však uskutočnil viac ako tri roky po výmaze obchodnej spoločnosti Tanečný klub Čajka, s.r.o. z Obchodného registra, nevyužil tak svoje oprávnenie započítať včas svoje pohľadávky voči dlžníkovi Tanečný klub Čajka, s.r.o., či už proti tejto spoločnosti od ich splatnosti postupne od 3.3.2011 do 9.8.2012, resp. proti nemu/ odvolateľovi od 16.10.2012, kedy vykonal oznámenie do 31.7.2014 (deň výmazu postupcu z registra). V prípade, že by sa odvolací súd nestotožnil s jeho predchádzajúcou odvolacou argumentáciou a považoval by pohľadávky žalovaného za existujúce, uplatňuje námietku premlčania, pretože v okamihu stretu pohľadávok 11.12.2017 boli pohľadávky premlčané, ich splatnosť totiž nastala v období od 3.3.2011 do 9.8.2012. Podľa názoru odvolateľa neexistuje ani právoplatný a vykonateľný rozsudok konštatujúci povinnosť Tanečného klubu Čajka, s.r.o. voči žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 26.275,60 eur s príslušenstvom, pretože rozsudkom OS Žilina zo dňa 6.3.2014 sp. zn. 2C/37/2013-164 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 6Co/416/2014 bolo konanie v štádiu odvolania zastavené pre neodstraniteľný nedostatok podmienky konania (§ 104 ods. 1 prvá veta OSP a § 107 ods. 4 OSP) . Skutočnosť, že Tanečný klub Čajka, s.r.o. (žalovaný) zanikol v priebehu odvolacieho konania bez právneho nástupcu znamenala automaticky zastavenie konania aj na okresnom súde, pretože poskytovať súdnu ochranu možno len osobám, ktoré majú procesnú subjektivitu a jej nedostatok má za následok, že konanie treba zastaviť. Neobstojí preto tvrdenie prvoinštančného

súdu, že podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/37/2013-164 zo dňa 6.3.2014, právoplatného dňa 16.5.2014 a vykonateľného dňa 20.5.2014, právny predchodca žalobcu Tanečný klub Čajka, s.r.o. je povinný uhradiť žalovanému - Mestu Žilina istinu vo výške 26.275,60 eur s príslušenstvom.

21. V ďalšej časti odvolania vytyka odvolateľ súdu „nevykonanie ním navrhnutého dôkazu - súkromného znaleckého posudku“, keď namiesto toho sa súd stotožnil so znaleckým posudkom predloženým žalovaným. Ak súd založí svoje rozhodnutie na súkromnom znaleckom dokazovaní, tak by si mal byť istý, že jeho závery sú v súlade s právnym a skutkovým stavom. Okresný súd nevysvetlil, prečo považuje závery posudku vyhotoveného na výlučnú žiadosť žalovaného za dostatočne preukázané, na druhej strane žiadal od neho - žalobcu/odvolateľa, aby konkretizoval jeho nesprávnosť ešte predtým, ako sa vôbec našiel znalec ochotný vypracovať kontrolný posudok. So zreteľom na skutočnosť, že ide o rýdzo odbornú záležitosť, súd ho zaťažil neprímeraným bremenom špecifikovať nedostatky znaleckého posudku. Rýchlosť postupu súdu označuje odvolateľ za zaujímavú aj v kontexte tvrdení, že súd spôsobil prietahy, nekonal viac ako 4 roky a zrazu nebol ochotný počkať na predloženie posudku, ktorý bol navrhnutý včas. Od vznesenia návrhu tohto dôkazu 8.1.2018 do ďalšieho pojednávania 8., resp. 22.2.2018 objektívne nebolo možné zabezpečiť vyhotovenie odborného posudku, navyše vyvstal aj subjektívny faktor, keď on - žalobca nenašiel v okolí N. znalca ochotného vypracovať posudok týkajúci sa Mesta Žilina. Doložil objednávku na vypracovanie znaleckého posudku zo dňa 21.2.2018, poznamenal, že sa mu konečne podarilo dohodnúť so znalcom o vypracovanie posudku.

22. Odvolateľ namieta aj porušenie jeho práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu nekorešponduje podľa jeho názoru s požiadavkami ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože neobsahuje relevantné odpovede na závažné právne argumenty, na ktoré odpoveď nevyplýva priamo z textu právneho predpisu. Súd sa nezaoberal s jeho stanoviskom z 15.2.2018, predovšetkým kľúčovou otázkou existencie započítavanej pohľadávky pri interpretácii § 529 Občianskeho zákonníka. Tým, že sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov odchýlil súd od znenia a významu príslušných ustanovení, poprel účel a význam právnych noriem a zásadným spôsobom porušil právo jeho (odvolateľa) na spravodlivý súdny proces.

23. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil v celom rozsahu s rozsudkom súdu a žiada jeho potvrdenie pre vecnú správnosť. Považuje námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia existencie započítavanej pohľadávky za nedôvodnú, odkazuje na § 529 a § 580 Občianskeho zákonníka, ich znenie aj cituje. V dôsledku postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa sa žalobca stal jeho právnym nástupcom, prešli na neho práva a povinnosti a jednou z týchto povinností je nepochybne aj povinnosť strpieť započítavací prejav dlžníka/žalovaného. Napokon podľa § 529 ods. 2 OZ dlžník môže použiť na započítanie voči postupníkovi aj svoje na započítanie spôsobilé pohľadávky, ktoré mal voči postupcovi v čase, keď mu bolo oznámené alebo preukázané postúpenie pohľadávky (§ 526), ak ich oznámil bez zbytočného odkladu postupníkovi. Toto právo má dlžník aj v prípade, že jeho pohľadávky v čase oznámenia alebo preukázania postúpenia neboli ešte splatné. Tvrdenie žalobcu o tom, že v prípade zániku pôvodného veriteľa pohľadávky zaniká aj možnosť dlžníka započítať pohľadávku spôsobom ako tomu bolo v prejednávanej veci je v rozpore so zásadou právnej istoty, s hlavným zmyslom a účelom ustanovenia § 529 ods. 2 OZ, ktorým je, aby sa dlžník nedostal v dôsledku postúpenia pohľadávky do horšieho postavenia. Z uvedeného vyplýva, že postupník sa stáva právnym nástupcom pôvodného veriteľa.

24. Žalovaný hodnotí aj vznesenú námietku premlčania zo strany žalobcu za nedôvodnú. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že on si svoju pohľadávku riadne a včas uplatnil v súdnom konaní vedenom u OS Žilina pod sp. zn. 2C/37/2013, o jeho nároku bolo rozhodnuté rozsudkom OS Žilina sp. zn. 2C/37/2013 zo dňa 6.3.2014 právoplatným 16.5.2014 a vykonateľným dňa 20.5.2014. V dôsledku včasného uplatnenia práva na súde a existencie predmetného súdneho rozhodnutia nemohla byť premlčaná pohľadávka ktorú započítaval.

25. Stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku aj v časti neakceptovania návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania súkromným znaleckým posudkom z dôvodu nadbytočnosti a nehospodárnosti. Znalecký posudok s totožným zadaním vypracovaný Ing. Raškom pod č. 58/2012 bol súčasťou súdneho spisu od začiatku sporu a žalobca počas celého trvania konania pred okresným súdom nevzniesol proti tomuto znaleckému posudku žiadne konkrétne námietky.

26. V ďalšej písomnej reakcii žalobca zotrúva na tom, že započítaná pohľadávka zanikla zánikom postupcu (Tanečný klub Čajka, s.r.o.), s čím súvisí aj zastavenie odvolacieho konania na Krajskom súde v Žiline uznesením 6Co/416/2014 zo dňa 30.9.2014, z toho je zrejmé, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 2C/37/2013- 164 zo dňa 6.3.2014 potvrdený nebol. Nie je jasné žalobcovi ako by mohol súd rozhodnúť o uložení povinnosti zaplatiť spoločnosti Tanečný klub Čajka, s.r.o., ktorá už nebola subjektom práva, keďže zanikla v priebehu konania. Okrem toho namietal aj premlčanie započítania. Navyše, neumožnením vykonať vlastný znalecký posudok súd bránil v spravodlivosti a zo strany žalovaného pokiaľ s takýmto postupom súdu súhlasí, ide jednoznačne o obštrukciu.

27. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník, proti rozsudku voči ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, rozsudok okresného súdu potvrdil v celom rozsahu pre vecnú správnosť podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

28. Krajský súd nemohol odvolaniu žalobcu vyhovieť.

29. V súdnej veci okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania zistil riadne skutkový stav, z vykonaného dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia vyargumentoval akceptovateľným spôsobom aké úvahy ho viedli k zamietnutiu žaloby, podľa ktorých hmotnoprávných ustanovení Občianskeho zákonníka spor posudzoval (tie aj zacitoval), ktoré dôkazy považoval za relevantné pri ustálení výšky pohľadávky, ktorá by svedčila žalobcovi (z tvrdeného právneho vzťahu jeho právneho predchodcu) z ktorých dôkazov vychádzal pri konštatácii existencie pohľadávky žalovaného v tvrdenej výške voči právnenému predchodcovi žalobcu (s účinkami aj vo vzťahu ku žalobcovi) a vyargumentoval ako v rovine skutkovej ako aj právnej úvahy ktoré ho viedli k uznaniu účinkov započítacieho prejavu žalovaného. Stranám sporu zodpovedal podľa ktorého procesného ustanovenia Civilného sporového poriadku postupoval pri zamietnutí návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania tzv. novým znaleckým posudkom a vysvetlil, ktoré okolnosti plynúce z vykonaného dokazovania považoval za zásadné keď predmetný procesný návrh žalobcu neakceptoval. Rozhodnutie okresného súdu hodnotí odvolací súd po obsahovej stránke ako zodpovedajúce kritériám § 220 Civilného sporového poriadku.

30. Odvolací súd sa nemohol stotožniť s odvolacou argumentáciou, ktorou žalobca namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces a v bezprostrednej väzbe odňatie práva konať pred súdom. Okresný súd v spore vedenom od r. 2012 vytvoril procesný priestor stranám sporu v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016 a Civilného sporového poriadku v znení účinnom od 1.7.2016 na to, aby označili, predkladali dôkazy, zúčastňovali sa pojednávaniu, v prípade neuznania ospravedlnenia neúčasti oznamoval písomne prečo, z akých dôvodov uskutoční pojednávanie. Hoc odvolateľ vytýka okresnému súdu zamietnutie jeho návrhu na vykonanie dokazovania súkromným (novým) znaleckým posudkom, záver súdu o neúčelnosti a nadbytočnosti vykonania tzv. nového znaleckého dôkazu navyše s totožným zadáním ako v prípade posudku z ktorého okresný súd vychádzal v odvolaní nenamietal. Je ďalej preukázané, že v konaní pred okresným súdom ani odborné závery znaleckého posudku č.58/2012 znalca Ing. Pavla Rašku v rovine konkrétnej žalobca nenapadol. Odvolací súd neuznal odvolací argument, ktorým žalobca vytýka absenciu vysvetlenia súdu prečo považuje závery posudku vyhotoveného na výlučnú žiadosť žalovaného za dostatočne preukázané. Okresný súd v bode 14 a 15 odôvodnenia rozoberá skutkové zistenia plynúce jednak zo znaleckého posudku č. 2/2011 vypracovaného znalkyňou Ing. Štaudingerovou a jednak zo znaleckého posudku č.58/2012 vypracovaného Ing. Pavlom Raškom, ďalej v bode 30 odôvodnenia hodnotí výsledok dokazovania. Odvolací súd dáva odvolateľovi do pozornosti aj obsah bodu 32, 33 odôvodnenia v ktorom okresný súd zodpovedal, vyhodnotil prečo považoval v súdnej veci za relevantný dôkaz znalecký posudok znalca Ing. Pavla Rašku.

31. V konaní nebol spor o tom, že pohľadávku, ktorú uplatňuje žalobca podanou žalobou, nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávky v roku 2012, táto sa viaže k právnenému vzťahu, ktorý postupca - Tanečný klub Čajka, s.r.o. a žalovaný založili zmluvou o nájme nebytového priestoru ešte v roku 2010, podľa uvedenej zmluvy Tanečný klub Čajka s.r.o. sa stal nájomcom Kultúrneho domu W. - t.j. nájomcom predmetu vlastníctva žalovaného. Výšku pohľadávky, ktorú žalovaný voči postupcovi evidoval, žalobca -

postupník nerozporoval - jednalo sa o pohľadávku titulom nedoplatku nájomného a nákladov súvisiacich s užívaním predmetu nájmu, čo žalovaný postupcovi konkrétne označenými splatnými faktúrami, v konkrétnych dielčích sumách aj vyfakturoval ešte v dobe pred postúpením pohľadávky. Tanečný klub Čajka, s.r.o. - postupca voči žalovanému evidoval pohľadávku titulom tzv. vynaložených nákladov súvisiacich s vykonaním tvrdených stavebných úprav a tvrdených rekonštrukčných prác na predmete nájmu vo výške 51. 147 eur, predmetnú pohľadávku zmluvou v roku 2012 postúpil na žalobcu - postupníka a v aktuálnom spore súd na základe vykonaného dokazovania ustálil dôvodnosť nároku z tvrdeného titulu vo výške sumy 12.400 eur. Žalovaný preukázal, že novému nadobúdateľovi pohľadávky (žalobcovi) bezodkladne potom, ako obdržal oznámenie o postúpení pohľadávky, oznámil písomným podaním v mesiaci október 2012, že voči postupcovi eviduje a uplatňuje si započítateľnú pohľadávku - túto aj vyšpecifikoval. Bezodkladné oznámenie žalovaného sa dostalo do dispozičnej sféry žalobcu - postupníka, žalovaný svoje právo dané mu v zmysle § 529 ods.2 Občianskeho zákonníka voči nadobúdateľovi pohľadávky využil, v rovine hmotnoprávnej pohľadávky spôsobilé na započítanie sa tak stretli ešte v roku 2012. K uvedenému úkonu preukázateľne došlo skôr - teda v dobe ešte pred výmazom pôvodného dlžníka (postupcu) z obchodného registra. Podľa názoru odvolacieho súdu už v dobe postúpenia pohľadávka žalovaného voči postupcovi mala charakter existujúcej a splatnej pohľadávky. Vzhľadom na túto nesporne preukázanú skutkovú situáciu boli splnené podmienky zákona aj na to, aby žalovaný jednostranne vykonal / urobil úkon - započítací prejav na pojednávaní v roku 2017 smerujúci k započítaniu pohľadávky vo výške 19. 875, 60 eur (ktorú mal voči postupcovi) priamo proti žalobcovi. Jednostranný započítací prejav uskutočnený žalovaným by nemohol byť voči žalobcovi účinný a uznaný podľa názoru odvolacieho súdu jedine v tom prípade, ak by žalovaný po obdržaní oznámenia o postúpení pohľadávky v roku 2012 neoznámil nadobúdateľovi pohľadávky - žalobcovi, že vedie voči postupcovi dlh, započítateľnú pohľadávku.

32. Odvolací súd neprihliadol na námietku premlčania, ktorú žalobca vzniesol až v štádiu odvolacieho konania. Z obsahu spisu nevyplývalo, že by takúto námietku žalobca uplatnil v štádiu konania pred okresným súdom, preto z pohľadu ust. § 366 Civilného sporového poriadku v znení účinnom od 1.7.2016 ide o tzv. neprípustnú novotu v odvolacom konaní.

33. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodovanie okresného súdu má oporu v procesnej úprave § 255 ods. 1 CSP Civilného sporového poriadku a správne vychádza zo zohľadnenia úspechu/neúspechu strán v spore.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodoval krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému plne úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % voči žalobcovi neúspešnému v spore. Dodáva, že o výške trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods.2 CSP.

35. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.